

COPILUL DOBROGEAN

ANUL III No. 2 - 3

FEBRUARIE și MARTIE

Revista „Copilul Dobrogean“

*Apare lunar, sub auspicile Asociației Învățătorilor,
secția Tulcea și sub conducerea următorului comitet :*

D. DOGARU-învățător
Ing. A. POPESCU-profesor
Pictor V. PAVLOV-profesor
IORD. PETRACHE-învățător
EM. IANCULESCU-student
TH. IACOBULE-întotograf

DIRECTOR

Const. Petrache

Revizor Școlar

Str. Cicerone No. 2 bis—Galați

REDACȚIA ȘI AD-ȚIA

N. Damienescu

învățător

Str. Buna-Vestire No. 74 sau șc. No. 1 b.

Abonamentul :

Anual 40 lei

De sprijin 80 lei

Ce cuprinde această revistă :

Mărțișorul
Ghiocelul
Ghiocelii
O Poveste
Primăvara
Însemnătatea zilei de 1 Martie
Dela Tulcea la Isaccea cu vaporul
Țiganul și Sf. Petru
Țara noastră
Să cinstim oamenii nu hainele lor
Cum am fost găzduită
Norocul e cum și-l face omul
Dece ne iubim părinții
Un slot cunoscute
Sărăcuțul iernii
Învățătura bătrânească
Răsplata
Jocul cu zăpada
Vino, vino primăvara
Sezătoarea noastră
Căminul vânătorului
Țigănila la spovedit
O întâmplare din viața mea
De unde și-a luat numele comuna

Somova

Povestea Giorărliei
Primăvara
Date statistice asupra Românilor
Un om beat
Folosasele revistei „Copilul Dobrogean”
Privighitoarea în crâng
Cum am fost găzduită
O călătorie cu mașina
Scrișoarea lui nenea Nicu
Hazuri, jocuri, o vorbă bună pt. fiecare

Corina I. Cernescu
Vasiliu Alexandrina
Bejenari A. Gherghina
Andrei Lidia
Ștefan Gheorghe
Pintilie Chița
M. Marin
Stanciu I. Peniu
Fatu I. Maria
Părlătuș, Gheorghe
Negru V. Alexandrina
Pucur T. Ana
Chitorean Julietta
Babonea Constantin
Draganof Vasilica
Donel Vasile
Craib N. Craib
Kato Aurelia
Dica Nicoleta
Vires Paraschiva
Enachi V. Iovi
Savescu C. Gheorghe
Voicila I. Maria

Friciolu Eugenia
Pascale Nicolae
Pintilie Chița
Cărmu Virgil
Dinică D. Cicerone
Garabet Tralan
Educa Erinula
Eurea N. Stana
Maier Constantin
Nenea Nicu

Mărțișorul

A venit 1 Martie. Noi ne-am pus mărțișoare. Odată cu 1 Martie iese ghiocelul cel care ne vestește primăvara. Ce bucurie pe noi !

Eri dimineată, când m'am sculat, am întrebat pe mama: „Ce mi-ați adus aseară din oraș?“ Iar domniaei mi-a răspuns: „la du-te la tata și întreabă-l! Când m'am dus, tata mi-a spus : „la pachetul și vezi ce e în el!“

Când am deschis cutiuța, un mărțișor frumos stralucia înăuntru. Avea pe el o potcoavă și un trifoiu. Am mai multe mărțișoare, dar pe acesta îl iubesc cel mai mult.

Desemn executat de eleva Iacobi
Aurora cl. II-a pr.

CORINA I. CERNESCU
cl. II-a aplicație—Constanța

Ghiocelul

Ghiocelul este una din plantele cele mai gingașe și mai plăpânde. De cum se topește zăpada, el își arată căpușorul alb. E o floricică de care se spun multe povești. Se spune de ei că are mamă vitregă și cum începe căldura, mama lui îl go-nește afară.

Tulpinița lui e formată din frunze. Rădăcina e în forma de ceapă, iar floricica lui e albă ca zăpada. Ghiocelul e floa-

rea care ne vestește primăvara. De cum se ivesc ghioceli, știm că trebuie să vină și păsărelele călătoare. Știm că natura începe să-și îmbrace halna frumoasă a primăverii, formată din flori cu mai multe culori.

Ți-e mai mare dragul să te duci acum, la începutul primăverii în pădure, să vezi covorul alb de ghioceli ce se întinde pe sub copaci și să simți mirosul lor parfumat. Călduri de co-

pii se duc de multe ori în pădure și-i răpesc din liniștea lor, făcându-i buchete, buchete și ducându-i în oraș. Eu cum aud țigancele strigând: „Ghioceli, ghioceli de vânzare” ! Îmi pare că spun: „Copii, bucurați-vă a sosit primăvara” !

Oamenii îi cultivă și în grădină, aceștia sunt mai mari și mai frumoși. Ei se cultivă pentru frumusețea și parfumul lor.

Aceștia și împreună cu păsările călătoare sunt vestitorii primăverii.

Vasiliu Alexandrina cl. V-a No. 1 f.

Ghioceli.

*Zăpada cum s'a topit
Prin păduri s'au și ivit,
Albi și mititei
Drăgălașii ghioceli.*

*Pe văi și dealuri presărați,
Albi ca fluturașii
De copii sunt adunați,
Ghioceli drăgălașii.*

*Ghioceli, primele flori
Ce ne vestiți primăvara,
Iarăși ați venit la noi
Să 'nveseliți toată țara !*

Bejenaru A. Gherghina
cl. VII-a pr.—com. Reg. Maria—Tulcea

O POVESTE.

Departe, departe în fundul unei umbroase păduri, era un frumos castel, sub stăpânirea unui împărat cu numele de Frumosul George. Înalt și frumos cu ochii negri, și cu fața rotundă, aproape în fiecare zi se plimba prin pădurea din fața strălucitului castel în trăsură-i bogată, împreună cu vizitiul. Cu haina lui lungă, strălucitoare și împodobită cu frumoase odoare împărătești, privea la arborii înalți și frumoși, unii cu fructe iar alții cu frunze minunate. Acest împărat avea o frumoasă soție, Clotilda, care din cauza trumuseței ei fusese de multe ori răpită de zmei sau răufăcători. Frumosul George însă n'avea copii. Într-una din zile pe când se plimba prin pădure, apare în fața fericitului împărat un bătrân cu barba colilie și-i spune:

— Prea mărite, și frumosele George vei avea un copil și-l vei crește până la vârsta de 10 ani dar la această fragedă vârstă va fi furat de un zmeu. La aceste cuvinte, împăratul a rămas uimit. Curând însă uită și pornește spre casă fără să vestească trista întâmplare.

Nu peste mult timp împărăteasa Clotilda avu o fetiță de mai mare dragul, căreia îi puse numele de Marilena, după plăcerea Clotildei. Viteazul împărat uită întâmplarea de acum zece ani, când într-o zi, veni la castel cel mai urît zmeu, care o luă pe Marilena și fugi cu ea. Împăratul George și împărăteasa Clotilda voiau mai repede moartea decât răpirea frumoasei și gingașei Marilena. Trecură ani mulți și împăratul din frumos cum era, se făcu asemănător

bătrânului cu vestea cea tristă, iar împărătesei i se înal-
bise părul pe cap de necăjită ce era. Dar iată că toc-
mai spre norocul Marilenei, în palatul uriciosului zmeu
mai era și un fecior de împărat ce fusese răpit dela
doi ani. Știind obiceiurile uriciosului zmeu, se gândi cum ar
putea face mai repede moartea lui. Era frumos ceia

ce îi plăcu Marilenei și o făcu
să se joace deseori cu
Leonard căci așa se numea fiul
cel răpit. Moartea zmeului nu
izbutea până când cine-
va nu era să ia o cutie de
sub perna zmeului, în care se
găseau două albine, și numai
atunci când va ucide albinele,
va muri și zmeul. Când auzi
aceasta Leonard, din gura u-
nei bătrâne servitoare, îi ve-
ni ceva în minte. Pe când
zmeul plecă să mai fure odo-

rul altor părinți, Leonard descuie ușa cu cheia în-
credințată de zmeu servitoarei, luă cutia și o înlocui cu
o altă asemănătoare. Când veni zmeul înfuriat că n'a
mai găsit alt copil, simți că este bolnav. Imediat cău-
tă sub pernă și văzu cutia dar fără să se mai uite la
insecte. Se culcă, dar peste noapte auzi un zgomot. Din
închisoare ieși Leonard tot cu ajutorul bătrânei servitoa-
re, intră în odaia zmeului fără frică și se uită la zmeul
înfuriat care sări cu o sabie să-l omoare. Atunci Leo-
nard omorî albinele în timp ce zmeul își dădea sufle-
tul. Luă apoi pe Marilena care era mai frumoasă ca
înainte, luă un cal al zmeului și porni spre mult dori-
tul castel al Marilenei din fundul pădurei umbroase.
Când îi văzură, Frumosul George care deși îmbătrâni-
se, citeai pe fața lui o mulțumire, iar Clotilda frumoasa
împărăteasă de altădată numai putea de bucurie. Ho-
tări căsătorirea celor doi tineri și le dădu drept moștenire
palatul cu tronul, slujitorii cu curtea și tot ce avea în ti-
nerețe bătrânul George. Adesea se mai plimbau prin
pădurea bătrână patru ființe fericite că au trecut prin-
tr'atâtea nevoi și pe toate le-au invins.

ANDREI LIDIA cl. II-a L. P. I.

Primăvara.

Pe aripile unui vânt potolit, primăvara veni la noi cu brațele pline de flori.

Vântul sprinten, adie pomii înfloriți, iar frumoasa primăvară, ce pare o zână binefăcătoare, lasă din când în când sa-i cadă din brațe câte un ghiocel, care așezându-se sfios în iarbă, chiamă și alte flori, să vestească sosirea ei.

Vrăbiile ies din cuiburi, ciripesc voios.

Copiii, stând pe iarbă și culegând ghioceli, cântă cântece de primăvară, iar alții îi strigă: „Bine ai venit frumoasă primăvară“!

Cârduri, cârduri, oile behăind ies la pășune. Altele își strigă miei zglobii, care zburdă pe câmpie.

Cât de frumoasă e primăvara!

Și câte minuni nu face ea!

Da viața florilor și găngăniilor, care bătăind ies la lumină. În amurg, când ziua e pe sfârșite, când cerul pare poleit cu aur, încep greerii a țărâi, un cântec nu prea frumos, dar plin de farmec, de parcă e cântat din chitară.

Ce fericiți suntem noi copiii că putem râsufila iarăși în voce și nu mai stăm zgribuliți pe lângă sobă, ci putem ieși iar la aer curat, și la soare cald.

ȘTEFAN GHEORGHE
cl. V-a primară—Mahmudia

Insemnătatea zilei de 1 Martie

Acest cuvânt „Martie“, trezește în sufletul oricărui om speranța că s'a apropiat sfârșitul iernii, care pe cât îi bucură pe unii, tot atât de mult îi întristează pe alții.

Ziua de 1 Martie are o însemnătate foarte mare mai ales pentru noi copiii. În această zi, vezi la gâtul fiecărui câte un mărțișor care de care mai frumos, făcut dintr'un fir alb și altul roșu. Aceste două culori au următorul înțeles: Se pune un fir alb, ca să fii alb, iar roșul se pune, ca să fii rumen la chip tot timpul anului. Tot prima zi a lunii Martie ne vestește sosirea

primăverii. Iar în alte dăți, când iarna a avut grija să plece de prin meleagurile noastre mai devreme, în această zi chiar și mai devreme, vezi cărduri de berze care vin iarăși la noi ca să-și repare cuiburile din anul trecut pe care crivățul iernii le stricase. Nici rândunelele nu întârzie mult. Rare ori însă se întâmplă ca zilele lui Martie să fie frumoase, căci mai ales primele zile sunt foarte schimbăcioase. Acestea sunt zilele Babel și sunt în număr de nouă.

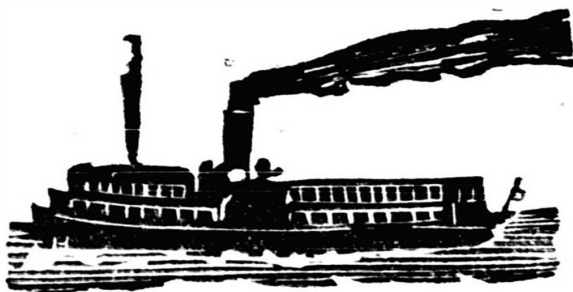
Însă bune, rele, cum ar fi zilele luni Martie, tot îi bucură pe copii, sosirea ei, căci în curând vremea se va face frumoasă și ei își vor începe iarăși jocurile lor vesele părăsind soba pe care au căutat-o ca pe cel mai bun tovarăș atât cât a ținut gerul și frigul iernii.

Pintilie Chița cl. V-a Șc. No. 4 Iete

Dela Tulcea la Isaccea cu vaporul.

(Impresii)

Vaporul încet, încet, se desprinsese de pontonul portului și își ia mersul lui obișnuit, tăind apa limpede din față și făcând-o ca intrând sub elicele lui, să se sbată, să se frământă, într'un sgomot asurzitor. Din când în când, soarele îmi amintește vara, trimițând raze aurii în apa limpede a Dunării, ce ține dela vapor la țărm. Printre salciile de pe mal, aplecate aproape până 'n apă, se zăresc turme de oi, a ciobanilor ce stau reze-mați în bătă, privind curioși la vaporul cu care trecem noi. Din când în când, apare câte un sat în stânga, sau în dreapta, cu câte-va case ce par singuratice prin lungul bălților ce se țin șir. În stânga se zăresc șirurile munților Dobrogeni cu vârfurile lor tocite de ve-

chime și vânturile neconținute dinspre miază-noapte-răsărit. Ei par mai mult ca niște dealuri și au pe alocurea câte o șuviță albă de zăpadă, ce lucește din când în când la bătaia razelor soarelui. Stau afară lângă coș și din liniștea ce domnește de jur împrejur, deosebesc numai zgomotul neîntrerupt al motorului ce se luptă veșnic cu valurile nu prea mari ale Dunării.

Privirea în pustiul bălților, mi-o atrage rareori apariția vreunui far ce stă ca de strajă în singurătatea bălților din delta Dunării.

Stau pe bord și privesc în juru-mi, incântat de farmecul tăcut al acestor locuri. Ceeace face să te plictisești ascultându-l, este vântul care vâjje puternic, fălfâind pânza tricoloră dinapoia vaporului. Căldura răspândită de coș în părți, pare că se mișcă la bătaia vântului și face ca fumul ce iese din coșul voluminos al vaporului, să-și schimbe forma și să se miște repede prin aer, dispărând după puțin timp. Deseori apare câte o barcă a cărei vâslași se apleacă pe rând, forțând mușchii și mișcând încet barca mare, încărcată cu cine știe ce. După puțin timp, își face apariția vaporul de pasageri „Pr. Carol” ce vine spre Tulcea.

El privesc până ce dispăre în orizont. În dreapta, albeața zidurilor turnurilor M-stirei Terapont își arată măreția. Prin stufărișul nesfârșit al bălților din dreapta nu-ți atrage nimic privirea; doar câte o pasăre, ce zboară singură pe deasupra stufului ce fâșie bătut de vânt. Se apropie ora unu. Vaporul, ajuns la pontonul micului orașel Isaccea, acostează. Câțiva pasageri se dau jos printre care sunt și eu.

M. Marin cl. I-a Gim. Industrial

Români, iubiți-vă țara și neamul!

Țiganul și Sf. Petru

Era odată un țigan prost și vroia să se ducă la Brăila ca să-și cumpere o tocilă. Și s'a sculat țiganul dimineața, își umplu traista cu merinde și porni acum la drum. Pe drum întâl-nise pe Sf. Petru—„Bună ziua om bun“, zise țiganul.—Da unde

te duci mai țigane?—Mă duc la Brăila ca să-mi cumpăr o tocilă.—«Dac'o vrea Dumnezeu ai să te duci mai țigane». O vrea n'o vrea, eu tot mă duc. Atunci Sf. Petre îl îndreptă pe o cale. Peste o zi țiganul ajunse iar acasă. A doua zi țiganul, iar se sculă dimineață își umplu traista cu merinde și porni iar la Brăila. Pe drum iar întâl-ni pe Sf. Petru.—Bună ziua om bun, zise țiganul. —Da încotr'o ai luat-o mai țigane? îl întrebă Sf. Petru.—«Mă duc la Brăila ca să-mi cumpăr o tocilă».—Păi dac'o vrea Dumnezeu, ai să te duci mai țigane. O vrea n'o vrea eu tot mă duc. Atunci Sf. Petru îl prefăcu din om în rață și îi dădu drumul pe o baltă. A înotat și a înotat și pe urmă Sf. Petru l-a prefăcut iar în om și i-a dat drumul. S'a dus țiganul la Brăila și și-a cumpărat tocilă și s'a întors acasă. Atunci a vă-zut țiganul că puterea lui Dumnezeu este mare și că rău fac acei care nu vor să țină seama de dânsa.

STANCIU I. PENIU cl. VII-a -Pr. Mihail

Țara Noastră

Țara noastră se numește România. Ea este bogată și frumoasă. Ea are hotare naturale și convenționale. Ea are 10 provincii: Banatul, Oltenia, Muntenia, Dobrogea, Moldova, Basarabia, Bucovina, Maramureș, Crișana și Transilvania. În Banat orașul cel mai mare este Timișoara, în Oltenia este, Craiova, în Muntenia este Bucureștii, care este capitala țării noastre. Acolo șade M. S. Regele cu miniștrii și cu toată familia regală. În Dobrogea orașele cele mai însemnate sunt: Constanța, care-i cel mai mare port la Marea Neagră și Tulcea. Țara noastră la răsărit se mărginește cu, Ucraina de care se desparte prin fluviul Nistru. La apus se mărginește cu Ungaria și cu Jugoslavia de care se desparte prin hotar convențional. La miază noapte se mărginește cu Polonia și Ceho-Slovacia de care se desparte tot prin hotar convențional și natural de apa Ceremușului și Tisei. La miazăzi se mărginește cu Bulgaria de care se desparte prin fluviul Dunărea. Toată țara noastră este bogată și e iubită de tot poporul românesc. Țara noastră este bogată în cereale, petrol, sare, carbuni, metale, pește, păduri cari ne dau lemnele de foc și de construcție. Să fim mândri că avem o țară așa de frumoasă și bogată cum nu este alta pe lume.

Datori suntem cu mic și cu mare, să muncim pentru ea și s'o apărăm.

FATU I. MARIA cl. III-a pr. — Casimcea

Omul nu se naște pe el, ci pentru țara lui.

Să cinstim oamenii lor nu hainele

(Reproducere liberă)

Odată Dumnezeu și Sf. Petru, au ajuns la un sat. Tocmai în satul acela, era o nuntă. Sfântul Petru zise :

— „Să mergem și noi la nuntă“! Dumnezeu îi răspunse:

— „Să mergem“! Știind ce li se va întâmpla.

Ajungând la nuntă, deschiseră poarta și intrară în ograda. Sf. Petru împinse pe Dumnezeu până la ușa. Oamenii din năuntru ziseră : — „Cine a adus calicii ăștia să caște gura la noi?“ Și au pus ca să-i dea afară.

Sf. Petru a zis către Dumnezeu : — „Doamne fă ca hainele noastre să fie strae bune și o trăsură cu cai buni.“ Facă-se voia ta Petre. Ei se întoarseră din nou la nuntă. Socru mare zise : — „Poftiți înăuntru că avem oleacă de petrecere“.

Oamenii le-au dat să bea și să mănânce mâncarea cea mai bună. Musafirii aceștia mâncau din mâncare dar băutura o vărsau pe strae. Un om zise : — De ce

băutura nu o beți, și o vărsați pe strae? Dumnezeu răspunse : — Pentrucă noi când am venit întâi, nu ne-ați primit! *Voi cinstiți hainele nu oamenii!*

BARBATU S. GHEORGHE
cl. IV-a pr. — Ramazanchioi

Cum am fost găzduită

Eu am plecat odată cu mama în Basarabia. Când eram aproape de Cartal, a început să plouă. Tuna și fulgera, de părea că ne prăpădește Dumnezeu.

Până în sat mai era ca vre-o doi kilometri, așa că ne-a udat chiar bine. Când am ajuns în sat, eram ude de tot. Noroc că mama cunoștea o prietenă la care am tras și cum ne-a văzut, ne-a deschis poarta și ne-a poftit să tragem căruța la adăpost.

Pe noi ne-a chemat înăuntru, unde ne-a dat niște scaune să ședem și ea a plecat de acolo, și ne-a lăsat cu o fetiță ca de vre-o 10-12 ani.

Femeia a stat puțin timp și apoi a venit și a adus o masă cu multe feluri de mâncare. Cât timp am stat noi la masă, ploaia a încetat, iar noi ne-am făcut gata și am plecat. Pe drum eu spuneam mamei: — „Ce bine e să ai prieteni!“ *Prietenul la nevoie se cunoaște.*

NEGRU V. ALEXANDRINA Clasa III-a
Făgărașul Nou

Norocul e cum și-l face omul.

(Reproducere liberă în scris)

Se povestește c'a fost odată un om voinic și sănătos. Părinții lui nu-i lăsaseră vre-o avere. El era voinic să frângă pietre. Într-o zi, femeia pierdu răbdarea și zise: — „Măi omule ori te apuci de treabă, ori să pleci că uită-te copii cresc și le trebuie multe și de toate“. Iar omul a răspuns: — „Dac'or avea noroc nu mor ei de foame!“ Azi așa, mâine așa, s'a hotărât omul și a plecat c'a să-și caute norocul. Mergând el așa, a în-

tâlnit un călător, iar călătorul l-a întrebat:—«Incotr'o mergi măi frate așa fără popas?»—Merg ca să-mi caut norocul. Apoi călătorul l-a spus că, norocul e cum și-l face omul.

Și mergând așa, călătorul a văzut vre-o trei lanuri de grâu. La stânga și la dreapta erau niște lanuri urite, iar la mijlocul acestor lanuri, era un lan frumos de grâu. Și l-a spus de ce lanul acesta este mai frumos decât celelalte lanuri de alături.

Dumnezeu a dat același ploae pe toate lanurile. Dar lanul cel frumos n'a crescut numai cu ploae și omul acela care a avut lanul mai frumos, a mai adăogat și gunolu. Și călătorul l-a spus că în zadar umblă după noroc. Căci norocul e cum și-l face omul.

BUCUR T. ANA
cl. V-a -- Cârjelari

De ce ne iubim părinții

(Lucrare în clasă)

Noi trebuie să ne iubim părinții că, mămica și tălicu ne îngrijesc ca să nu fim bolnavi, să nu ne fie frig, să nu ne lovim și au și grijă ca să ne cumpere hăinuțe noi și jucării cu care să ne jucăm.

Tălicu ne spune povești, iar mămica are grijă să ne curețe hăinuțele și când venim dela școală, tot ea ne așteaptă cu nerăbdare. Iar în fiecare Sâmbălă ea ne spală, ne schimbă rufele și hăinuțele. Și când ne îmbolnăvim ea stă lângă noi, iar tălicu aduce doctorul ca să ne vindece. De aceea și noi trebuie să ne iubim părinții, fiindcă ei ne îngrijesc cu dragoste și noi de aceea trebuie să fim cuminți și să-i respectăm. Deci să nu-i uilăm în toată viața noastră.

CHIRCORIAN JULIETTA
cl. III-a primară Nr. 4 de fete—Tulcea

Un sfat cuminte

(Reproducere liberă)

Intr'un castel străvechi, trăia un lănar foarte bogat. Odată, întâmplându-se să inopleze pe câmp un călător, el s'a dus la castel să-i dea voce să se adăpostească. Acolo noaptea Tătarul i-a spus: — „Castelul meu nu e han”. Călătorul mahnit îi zise: — „Dă-mi și mie voce să

Desen executat de eleva
Iacobeli Aurora cl. II-a primară

spun câteva cuvinte și pe urmă îmi voiu căuta de drum”.

— Vorbește, eu te ascult.

— „Uite ce voiam să spun... înainte de d-ta cine a locuit în castelul acesta ?

— „Tata”, răspunse lănarul. — „Și mai înainte?”

— „Bunicul meu”. — „Dar după d-ta, cine are să

vie ?” — „De mi-o da Dumnezeu vre-un băiat o să rămână el”. — „Vezi, dar că nimeni nu poate sta aici o veșnicie. Se duce unul, vine altul și toți sunt trecători. Nu-i așa că tot ca un fel de han e și castelul acesta ?...”

BABONEA CONSTANTIN cl. III-a primară
Ramazanchioi

Sfârșitul iernii

După vre-o 2 luni de iarnă grea, timpul a început să se mai înmoaie, a început să se topească zăpada de pe întinsul țării, lăsând în urmă apa și noroiul cel murdar.

Soarele își trimite razele lui din zi în zi mai calde. Vezi adesea zâmbind soarele prin fereastră cu blândețe. Zilele se măresc și nopțile se micșorează. Pe buzele trecătorilor vezi adesea un zâmbet deosebit de cum era mai înainte.

Prima floare care ne vestește primăvara, este ghiocelelul cel alb și plupând, care de abia a așteptat să se mai topească zăpada, să poată țești el cu petalele lui albe.

Nu după mult timp, vom auzi cântecul gîngăș al păsărelelor, care de mult nu mai sunt la noi. Totul a fost pustiu în timpul iernii, doar cu atîta ne mai înveseleam noi copiii cu să-nuța, patinajul și alte jocuri de iarnă.

Plugarii de abia așteaptă ca să plece la câmp, au început a-și curăți unelte de muncă, de rugina pe care o prinsese în timpul iernii. Dar unde ne mai gândim că la sfârșitul iernii ne vine Martie pe care noi copiii îl așteptăm cu nerăbdare, pentru ca să ne putem pune mărțișor.

Nu după mult timp, vom primi în loc de zăpadă, iarba cea verde, pe care o aștem cu drag.

DRAGANOF VASILICA

cl. VII primară—Tulcea

Invățătura bătrânească

Se spune ca era odată, un împărat și a dat poruncă să se omoare toți bătrânii. Tormai atunci se întîmplase că un bătrân avea trei feciori, cari țineau foarte mult la tatăl lor. Ei se gîndeau cum să facă să-l scape de moarte. Au făcut o groapă în câmp și l-au dus acolo fără să fie văzuți de nimeni și l-au lăsat acolo. De acolo nu mai ieșea deloc afară.

În anul acela, Dumnezeu a dat o criză de nu s'a făcut de loc hrană. Cei trei feciori se gîndeau, ce să semene pentru că n'aveau semințe.

S'au dus la tatăl lor și l-au întrebat ce să semene și unde să semene. Atunci tatăl lor, i-a povățuit astfel: „Duceți-vă și arați pe toate drumurile, pe unde au trecut carele cu orz. Ei s'au dus acasă, au luat plugurile și au plecat la arat, arînd toate drumurile.

După cîtva timp, a răsărit și oamenii se mirau cum au semănat ei atîta orz.

Orzul s'a copt și ei l-au cosit și l-au dus acasă, l-au hăr-mănit și l-au dus acolo la tatăl lor, în groapă. Iar când le trebuia, se duceau și luau cît le trebuia și închideau locul.

Atunci oamenii au telefonat Împăratului că acești trei feciori au făcut mult orz.

Impăratul a venit la casa lor și l-a întrebat:—„Cine v'a învățat pe voi, să faceți în așa fel?”—„Măria voastră, nimeni nu ne-a învățat”.

—„Nu se poate, voi trebuie să aveți vre-un bătrân”.

—„N'avem nici un bătrân”.—„Spuneți mai repede, căci dacă nu spuneți vi se taie capul”. Atunci tinerii de frică au spus că

au pe tatăl lor. Impăratul a poruncit să-l aducă. Tinerii l-au adus în fața Impăratului și bătrânul avea barba până la genunchi, iar mustățile până la urechi.

Atunci Impăratul a întrebat cam câți ani are și bătrânul l-a spus: „Cam vre-o patru sute de ani”...—„Ei, și unde l-ați ținut?” Tinerii au răspuns că l-au ținut într-o groapă pe câmp nevăzut de nimeni. Atunci Impăratul a dat poruncă să nu se mai omoare nici unul din bătrâni. Bătrânii sunt oameni dela care putem învăța multe lucruri de folos.

Donef Vasile

cl. VII primară—com. Nalbant

Răsplata

Trăia odată într'un sat, trei frați.

Erau săraci lipiți pământului, nu aveau decât un pâr. Ei îngrijau numai de pâr. Pârul acesta nu a rodit decât trei pere. Il păzeau la rând.

Prima oară s'a dus să-l păzească cel mai mare. A doua oară s'a dus al doilea, iar a treia oară se duse cel mai mic.

Sfântul Petru care se pefăcuse în cerșetor se ducea în fiecare zi și le cerea câte o pară. Acești trei frați fiind miloși, dădură perele Sfântului Petru și o luară la drum. Iși puseră în traistă merinde de tot felul. Pe drum se întâlniră cu un cerșetor care era tot Sf. Petru. N'avea de mâncare. Acești trei frați îl poștiră la masă și plecară apoi toți la drum. Dar Sfântul Petru îi întrebă :— „Ce vreți să vă dau ?” Iar cel mai mare a zis :— „Doamne, ași vrea, toate ciorile să se prefacă în oi, că cine imi va cere brânză să-i dau.

Al doilea a zis :— „Doamne, ași vrea să se facă toate păsările cai și să fie ai mei.

Cum a zis așa s'a și făcut. Dar cel mic a zis : „Doamne ași vrea să-mi fac o casă și un pod peste apa aceasta, că cine o trece pe aici să poată fi găzduit.

Peste câțiva ani de zile, Sfântul Petru se întoarce pe la ai săi, se prefacă în cerșetor și se duse la cel cu oile și-i zise : „Dă-mi o bucată de caș să-l mănânc cu mămligă”. Acesta însă îl goni cucăini. Se duse la cel cu cai și-i zise : „Stăpâne, dă-mi un cal să mă duc până la surioara mea”. L-a gonit cu câinii, la fel. Se duse la cel mai mic și se puse sub pod și începu să plângă. Femeia și bărbatul au ieșit, l-au găsit sub pod,

I-au luat în brațe, l-au dus în casă și l-au pus lângă sobă. Iar el spuse : — „Nu vreau să dorm aici, ci lângă ușă, pe nisip să dorm. Oamenii îl duseră la nisip, lângă ușă. Când se sculară dimineața, în loc de nisip găsiră aur.

Crallu N. Crallu

cl. VII-a primară—Principele Mihail

Jocul cu zăpadă.

La ora 12 am mers acasă și am mâncat. După aceea am învățat lecțiile și la ora 2 am venit la școală.

Când am venit, am văzut că Rozalia și cu Ana, au făcut câte un om de zăpadă. Eu am venit în clasă, mi-am pus geanta în bancă și am încercat și eu să fac un omuleț de zăpadă.

Băieții au făcut o biserică și au zidit în ea o păpușică așa cum a zidit Manole pe Florica, în zidurile mănăstirii Curtea-de-Argeș. Mama, care trecea pe drum, a venit la poartă să vadă cum lucrăm din zăpadă. Când Doamna ne-a chemat în clasă, noi am rugat-o să ne mai lase puțin afară. Abia la ora 3 am terminat cu oamenii de zăpadă.

Așa de frumos ne-am jucat !

KATO AURELIA

șc. pr. de stat—Mureș-Izvor jud. Ciuc

Vino, vino primăvară !

Vino dragă primăvară, vino iar la noi în țară ! Te așteptăm cu atâta dor, să îmbraci câmpurile, grădinile într'un verde covor. Pomii încep a-și destace mugurașii, scoțându-și la iveală florile albe, de parcă ar fi ninși. S'a dus zăpada, s'au dus viscolele cele năprasnice, s'a dus crivățul turbat. În locul lui, adie un vânt căldicel ! ; iar sus pe bolta senină și albastră, râde iarăși soarele dădător de caldură și viață.

Odată cu venirea ta, vor înverzi pădurile și livezile; iar din pământul încă rece, vor răsări ghiociei și frumoasele viorele. Păsă-

rile călătoare se întorc în țară la noi, pe la culburile părăsite. Din nou o să răsună codrul de cântecele lor. Plugarii fluieră pe lângă plug, trăgând brazde lungi, unde aruncă sămânța. Mielușell zburdă pe câmpie. Copiii merg voioși la școală, așteptând marea sărbătoare a „Paștelui” cu ouă roșii și cu „Hristos a Înviat !”

DICA NICOLETA

cl. IV-a primară de Aplicație—Constanța

Șezătoarea noastră.

Am făcut astăzi, la școală, șezătoare despre Ion Creangă cu poveștile și ghicitorile lui. Întâi am citit amintirile lui, împreună cu domnul învațător și cu d-l Revizor și apoi toți școlarii, de la cl. I-a până la cl. VII-a și domnul Revizor, am spus ghicitori. D-l Revizor ne-a spus și o poveste cu o ghicitoare, cum un împărat, odată a plecat să-și vadă oamenii și el s'a dus până la un un sat și a intrat într'o căruciumă. Acolo a văzut un om, pe care l-a întrebat ce meserie are : El l-a spus că când are apă, bea vin ; iar cât n'are vin, atunci bea apă. Noi n'am putut s'o ghicim și ne-a spus-o d-l Revizor. Așa s'a sfârșit șezătoarea noastră de astăzi, despre Ion Creangă.

Vineș Paraschiva, cl. VII-a—Rahman

CĂINII VÂNĂTORULUI!

Odată un vânător s'a dus la vânat, și a zărit un iepure: Când a vrut să tragă cu pușca, iepurile i-a zis : „Fie-ți milă vânătorule și nu mă omori căci, când te vei întoarce înapoi îți voi da un pui de iepure. Atunci vânătorul nu-l împușcă și se duse mai departe. Întâlnind o vulpe, când vru să tragă cu pușca, vulpea i-a zis : „Nu mă împușca căci, când te vei întoarce, îți voi da un pui de vulpe. „Vânătorul nu împușcă vulpea și se duse mai departe. Iată că întâlni un lup. Când

vru să tragă vânătorul, lupul îi zise: „Nu mă împuşca vânătorule căci, când te vei întoarce îţi voi da un pui de lup”. Vânătorul nu-l împuşcă şi se duse mai departe. Şi mergând aşa vânătorul întâlni un urs. Când îl văzu, puse mâna pe trăgaci, iar ursul îi zise: —Nu trage vânătorule căci, când te vei întoarce, îţi voi da un pui de urs. Vânătorul nu trase şi se duse mai departe şi întâlni pe greierul pământului şi când vru să tragă, să-l omoare, greierul pământului i-a zis: „Nu trage vânătorule căci, când te vei întoarce

îţi voi da un pui de al meu”. Şi mergând mai departe, vânătorul se întoarce şi luă puilul cel de greier, mai departe luă puilul cel de urs, mai departe luă şi cei trei pui: de lup, de vulpe şi de iepure. Acele cinci animale erau câinii vânătorului şi l-au slujit până la moarte. După moartea stăpânului, au fugit în pădure.

ENACHI V. IOVI cl. VII-a
Regele Ferdinand I—Tulcea

Țiganul la spovedit

Veni odată postul Paștilor. Toată lumea se duse la biserică ca să se împărtășească. Un țigan cam nătărău a spus : — „Ia să mă duc și eu ca să nu creadă lumea că eu sunt tâlhar“.

Se duse și el la preotul Nicolae, ca să se spovedească. Preotul îi zise că înainte de a se împărtăși, trebuie să-și spue toate păcatele, care le-a făcut în viața lui. El a început să înșire o mulțime de păcate, dar de odată se opri și zise : O !

— „Dar de ce oftezi țigane, îl întreabă preotul ?“ Am un păcat mare zise el. — „Spune-l fătu' meu, că Dumnezeu te iartă“, zise preotul. Țiganul zise că odată, a trântit căciula tatălui său. Asta nu-i păcat, răspunse preotul. Nu-i păcat zise el, însă capul tatii era în căciulă și trântind-o, bucățele s'a făcut.

— „Păcat mare ai făcut, zise preotul, însă Dumnezeu te iartă. Țiganul a întrebat : — „Dar cum aflu eu, că sunt iertat ?“ Preotul i-a zis : — „Lasă că mă duc puțin afară și fac semn la Dumnezeu și el o să trimeată un sfânt și el te va atinge pe nas și să știi că ești iertat. El se duse afară, luă un rac mare, îl puse sub patrahir și veni cu el în biserică. Spuse țiganului să ingenuncheze și să se roage, că Dumnezeu va trimite sfântul. Țiganul ingenunche și preotul începu să-i citească. Când ajunse racul la nas și începu să-l strângă, țiganul începu să țipe :

*De sfânt, sfânt poate să fie,
Dar de nas să nu mă ție,
Că oricât o fi de sfânt,
Când l-oi trânti de pământ,
Sau de perete l-oi da;
Nu știu dac'o mai scăpa.*

Săveanu C. Gheorghe cl. VII-a
com. Principele Mihai

O întâmplare din viața mea

Era pe la ora șase și jumătate dimineța și încă nu se luminase bine. Eu m'am apucat de făcut curat prin casă. După ce am terminat, iau lampa să o curăț dar cum nu se luminează așa bine, nu știu cum, din nebăgare de seamă, am scăpat-o jos. Deodată, când am simțit că a căzut, am rămas cu mâinele întinse după ea și cu ochii țintă ca s'o apuc.

Da de unde, ea se făcuse țândărl, țândărele. Am rămas încremențită, n'avea cine să rădă de mine. Mămica era în altă odale și eu în alta. Ea a auzit ceva sunând dar n'a zis nimic, nu și-a dat seama ce să fie. Repede am încărcat mâna de sfărământuri, dar pentrucă nu încăpeau, au căzut jos și s'a auzit sunând. Mămica a auzit iar și m'a întrebat: Ce-i acolo? Eu am răspuns că nu-i nimic și am zvârlit sfărământurile. Pe urmă a venit mămica și ea a băgat de seamă că lipsește lampa și m'a întrebat: — „Unde-i lampa?” De frică eu dădeam din colț, în colț. — „Ba că nu știu, ba că nu eu...”

Mămica m'a zorit să spun. În cele din urmă am spus: — „Eu am spart-o mămico, iartă-mă! Când a auzit, a luat o muelașă în mână și dat și dat. Eu țipam, aoleu mămico, aoleu mămico! Și până când n'am zis că o să umblu bine cu lampa, nu m'a lertat. Ei, de ce credeți, bălăușca aceea parcă a fost ruptă din răl!

Am sbierat cu puțin, fiindcă mă durea, dar mi-a prins bine, că și astăzi când iau lampa în mână să o curăț, îmi aduc aminte și umblu bineșor cu ea și o pui la loc.

Până atunci n'am mai spart nici o lampă, dar nici de atunci încoue, fiindcă m'a învățat bălăușca minte.

VOICILA I. MARIA
cl. VI-a—Rahman

De unde și-a luat numele comuna Somova

Acum vre-o două sute de ani în urmă, unde este așezată astăzi comuna Somova, era o pădure foarte înaltă și deasă, încât nu se vedea om cu om. Într-o zi niște oameni din orașul Galați au trecut de dimineață la Tulcea, iar seara când s'au întors, tocmai prin mijlocul pădurii, fiind zăpada foarte mare, s'au îngropat și n'au mai putut să meargă înainte. Au stat ei pe loc, au așteptat să le vină oameni în ajutor, dar n'a venit nici unul. Când au văzut una ca asta, au aprins un foc ca să se încălzească, au scos samovarul, de care nu se despărțeau, l-au pus pe foc, au făcut câte un ceai și au băut.

Peste noapte ei au așternut mănți, foale și s'au

culcat. Niște lupi ce umblau prin pădure, au dat peste ei, i-au mâncat și pe ei și pe cai și n'au lăsat decât samovarul.

Intr'o bună zi trecând pe acolo oamenii, au lăsat copacii și au făcut case. Peste câțva timp, s'a format un sat mic, care și-a luat numele dela samovarul pe care l'au găsit. Iar mai târziu din Samovar s'a schimbat în **Somova**.

Peste câțva timp, satul s'a făcut foarte mare și frumos.

PASCALE NICOLAI

cl. V-a—Somova

Povestea ciocârliei

(Reproducere liberă în scris)

Se zice că odată, a fost o împărăteasă și un împărat, care nu aveau copii. Intr'o noapte, împăratul a visat o babă bătrână care-i vorbea: — „Înalțate Împărate, bucură-te că împărăteasa va naște un prunc, dacă va merge la pârâu din pădurea din marginea orașului și să bea apă dintrânsul“. Cum se zari de ziuă, împăratul spuse împărătesei toate din fir în păr. Împărăteasa nu mai putu de bucurie când auzi. Se duse la pârâu și bău apă din el și născu o copilă foarte frumoasă, care creștea într'o zi cât într'un an. Copila când se făcu mare, ieșea în toate serile și diminețile la plimbare, să vadă cum răsare și apune soarele. Atunci copila se îndrăgi de soare și voi să se ducă după dânsul.

Ea spuse aceasta și părinților, dar părinții nu voră să o lase. Copila începu să se *uște*¹⁾ pe picioare slăbi d e a b e a se putea ține

Desemn executat de eleva Iacobi Aurora cl. II-a primară

¹⁾ Uște--a se usca.

pe picioare. Văzând împăratul aceasta, îi dăte voie să plece. Fata pleacă și ajunge la un părau pe care nu putea să-l treacă, pentru că nu era pod pe acolo. Întâlni o babă care îi dădu în mână dreaptă un pomișor și îi spuse să facă cruce cu pomișorul că va fi bine. Fata făcu înto mai cum îi spuse baba și se văzu deodată ridicată în sus. Ajunse la palatul fermecat al soarelui.

La poarta palatului, un câine cu două capete, vru s'o muște, dar ieși mama soarelui și o întrebă ce caută. Fata spuse atunci că a venit, pentru că s'a îndrăgit de soare.

Mama soarelui când auzi, se supără foc pe fată, că vrea să-i rapească feciorul și o blestemă să se prefacă în ciocârlie.

Și așa avem ciocârlie de astăzi care și acum umblă după soare, iar primăvara când îl vede e foarte veselă.

Frighoi Eugenia, cl. V-a—Callia

PRIMA V A R A

*S'a topit zăpada albă,
Pe pământ în locul ei,
Iarba'n raze vii se scaldă,
Iar pe câmp sunt ghiocci.*

*Natura toată reînvie ;
Iar pe câmpul înverzit,
S'a intins iar veselie,
Iarna de acum s'a sfârșit.*

*Zeci de cârduri, mii de oi
Pasc în iarba înverzită ;
Iar copiii vin vioi,
La câmp cu fața 'nveselită.*

*Mielușei sar și sburdă
Toți pe câmpul înverzit ;
Iar copiii în cor, strigă :
Primăvara a sosit !*

PINTILIE CHIȚA

cl. V-a șc. No. 4 Iete—Tulcea

Date statistice asupra României culese-și procentate de

Provincia	Intinderea pe km. p.	Locuitorii	Desimea pe km. p.	Județele	Orașele Satele
Banat	18715	1011000	58	Timeș-Torontal, Caraș, Severin	7 589
Basarabia	44422	3013000	69	Cet.-Albă, Ismail, Tighina, Cahul, Lăpușna, Soroca, Bălți, Orhei, Hotin	17 1848
Bucovina	10442	907000	88	Cernăuți, Rădăuți, Suceava, Câmpul- Lung, Siret	15 342
Crișana și Maramureș	21338	1425055	63	Arad, Bihor, Salaj, Satu-Marc, Mara- mureș	8 912
Dobrogea	23269	836000	36	Tulcea, Constanța, Durostor, Caliacra	18 729
Moldova	38058	2937000	87	Dorohoi, Botoșani, Iași, Fălciu, Covur- lui, Tecuci, Tutova, Vaslui, Roman, Fălțiceni, Putna, Bacău, Neamț	29 2843
Muntenia	52505	4628000	88	Ilfov, Vlașca, Ialo- mița, Buzău, R.-Să- rat, Dâmbovița, Teleorman, Olt, Muscel, Argeș, Brăila	28 3358
Oltenia	24078	1597000	62	Dolj, Romanați, Mehedinți, Vâlcea, (Târgul-Jiu) Gorj	16 1999
Transilvania	62229	3469000	51	Hunedoara, Sibiu, Făgăraș, Brașov, Trei-Scaune, Ciuc, Odorhei, Bistrița, Mureș, Târn. Mare și Mică, Alba, Turda, Dej, Cluj	34 2590
	295056	19460155	602		172 15210

elevul Cărnul Virgil cl IV-a Pr. Casimcea.

Orașele principale *	Nația		Religia		
	Rom. %	Str. %	Ort. %	Cat. %	Alții %
TIMIȘOARA, Lugoj, Reșița, Oravița, Anina.	70	30	62	20	18
CHIȘINĂU, Cetatea-Alba, Tighina, Balti, Ismail.	64	36	88	1	11
CERNĂUȚI, Radauți, Suceava, Căminu Lung.	64	36	80	7	13
ARAD, ORADEA, S MARE. Sighet, Zalău, Careii.	68	32	62	15	23
CONSTANȚA, Tulcea, Bazargic, Silistra.	72	28	89	—	11
IASI, GALAȚI, Botoșani, Focșani, Bacau, P-Neamț, Roman, Bârlad.	87	13	88	—	12
BUCUREȘTI, PLOIEȘTI, BRAILA, Giurgiu, Buzău, Târgoviște, Pitești.	90	10	91	—	9
CRAIOVA, T-Severin, Râmnicu-Vâlcea, Caracal.	92	8	93	—	7
CLUJ, BRAȘOV, SIBIU, TG. MUREȘ, Turda, Petroșani.	60	40	55	10	35
Media	74.11	25.89	78.68	5.88	15.44

* Orașe cu peste 500000loc. se scriu: BUCUREȘTI, cu peste 100000: IASI, cu peste 50000: BRAILA sub 50000: BACAU

ALTE STATISTICE. România: ca populație, a 8-a din Europa, iar ca suprafață a 10-a. Din glob ocupă a 500-a parte. Constitue 3,85 % din populația Europei și 2,52 % din teritoriile ei. În 1936 Decembrie 31 statistica arată: 9727000 de sex masculin și 10120000 de sex feminin—Total 19847000. Desimea este deci 67,7 %.

PROFESIE. Agricultori: 15800000 loc., industriași: 1000000 loc., la instituții publice: 1000000, comercianți: 750000, lucrează la transport (trenuri, vapoare): 450000, (387000), alte profesii: 387000.

NATIONALITĂȚILE. Români 74,11 %, Unguri 6,81 %, Evrei 5,82 %, Germani 4,15 %, Ruteni 3,31 %, Ruși 2,21 %, Bulgari 1,25 la sută, Țigani 1,05 la sută, alții 1,29 la sută.

Un om beat.

Dacă privim în lumea satelor noastre și mai ales a orașului ai să te minunezi când vezi atâtea lucruri și atâtea ocupațiuni. Minunate lucruri ce ies din mâinile oamenilor. Cu cât omul este mai priceput și cu cât lucrurile lui ies mai minunate din mâinile lui, cu atât are și scăderea lui și scăderea vine tocmai din cauză că, nu mai este stăpân pe conștiința și pe judecata lui. Omul își pierde mintea, judecata, pentru că el consumă băuturi spirtoase în cantități mari. Cine nu știe efectul alcoolului asupra creierului și pe care eu nu-l voi mai spune data aceasta, ci mă voi a mărgini să vă povestesc despre un om beat.

Eram în com. Nedelcu Chercea jud. Brăila. Vecinul nostru, moș Alexe, în fiecare dimineață, cum mă vede, mă saluta. Eram buni prieteni și dese, tocmai acum îmi dau eu seama. El avea nevoie de mine, bine înțeles că și el mă mulțumea câte odată. Nu era dimineață să nu mă trimeată la cârciumă, să-i iau o cinzeală două, de rachiu, Bietul, moș Alexe, de dimineață îi ardea gâttelej de rachiu și pârdașnicul lui de nărav nu-l lăsa nici o clipă. Deși treaba nu-l lăsa să plece și mai ales tușa Ruxandra care nu era ziulică să nu-l certe.

Ce făcea, ce dregă, nu știu, dar, în fiecare seară venea din oraș, știți pe două cărări. Se auzea de departe și muzica ce-l însoția. Toate cântecele știa să le cânte și din când în când, cântecul era întrerupt de câte o injurătură. Cu cine se găsea se făcea prieten și pe toții ar fi vrut să-i cinstească, dar toți îl refuzau. Numai eu nu puteam scăpa ușor de el și trebuia să-i iau francul, deși tata mă certa de multe ori. Pe moș Alexe și câinii îl cunoșteau și-l întâmpinau cu lătrăturile lor. Ulița toată se aștepta la cântecele lui. Toat ce avea bun moș Alexe, era că nu făcea gălăgie. El nu injura cu nimeni, nuse bătea și nici în casă nu lăcea rău, deși soția îl certa mereu. Unii însă, sunt foarte răi la băutură. Injură, se bat, cad prin noroi, pe cei din casă, îi face să doarmă pela vecini. Inșă mie, Moș Alexe era simpatic; cred că pentru faptul, că mă mulțumea cu câte un leu. Bețivii prin năravurile lor, ne dau destule exemple că beția este una din cele mai mari răutăți al omenirii. Ea aduce sărăcie, boală în corp și familie, căci copiii din părinți bețivi se nasc schilavi și mai ales crecrul lor nu poate judeca și astfel ajung atâtea proști în lume. Într'o dimineață, mă duceam

la școală. Pe drum m'am întâlnit cu moș Alexe; care era puțin cam beat. El mă luă la braț, să-l duc acasă. Eu l-am spus că mă duc la școală. Moșul, nici una nici două, să mă duc cu dânsul. În sfârșit, dacă am văzut că nu scap, m'am hotărât să mă duc cu dânsul. Ora școlii se apropia. Și îmi venea să mă duc și nu. Tot mergând noi așa, am ajuns la un șanț. Șanțul era plin cu apă, căci ploase. Moș Alexe se repezi să sară șanțul. Dar deodată alunecă și a căzut în șanț. Tocmai atunci, am putut să scap de el. Eu am plecat și am lăsat pe moș Alexe răscolind noroiul. De atunci, s'a cam slăbit prictenia cu moș Alexe. Deși dânsul mai vrea să vorbească cu mine, eu nu vroiam, căci mă învățasem minte.

Dinca D. Cicerone elev cl. VII-a primară
Smârdanu-Nou—Tulcea

Foloasele Revistei „COPILUL DOBROGEAN”

Revista „Copilul Dobrogean”, este folositoare pentru că prin poeziile și poveștiile sale frumoase ne învață să fim cuminți, buni și ascultători. Ne face să cunoaștem plaiurile țării noastre și ne învață mai bine limba românească. Deslegând jocurile sale, ne îmbogățim mintea cu multe cuvinte pe care nu le cunoaștem. Aș vrea ca revista noastră să fie cumpărală de toți copiii. Aș vrea ca deacum înainte să publice jocuri, poezii și povești și mai frumoase.

Revista „Copilul Dobrogean” este nefolositoare pentru copiii care sunt leneși și cărora nu le place să citească și nici să-și bată capul să deslege jocuri căci ei se joacă mai mult, decât să învețe ceva folositor.

Garabet Traian
cl IV-a No. 1 băieți—Tulcea

Cel mai mare dușman al omului e beția!

Privighetoarea în crâng.

Iată a venit și vesela primăvară!

Soarele prinde tot mai multă putere, viața câmpurilor și crângurilor se înfiripează din ce în ce și când luna lui Maiu a sosit, natura e în plină desfășurare a puterii și a podobei sale. În crâng! Ce fericită te simți atunci când te afli în crâng! Din fericire am avut ocazie să fac o plimbare în crâng! Era o frumoasă zi din luna Maiu. Înaintea ochilor văd ici și colo cele dinții floricele ale primăverii. Delicații toporași se ivesc sfioși pe deasupra firelor de iarbă, iar fluturașii cei zglobii încep jocurile lor zgomolase de-alungul buruienilor. Copacii cei deși se împodobesc în noul vestmânt de primăvară. Zefirul adie ușor și crengile pomilor se clatină producând un foșnet. O privighetoare stă pe creanga unui bătrân stejar. Are un glas așa de duios și de fermecător încât o ascultăm cu voioșie. Printre crengile copacilor își fac cuiburile mii de păsărele.

Cântecul lor îți umple sufletul de veselie. Veveștele ca niște vulpi mici sar din creangă 'n creangă. Într-o poiană, căprioarele erau la pășune. Luna lui Maiu este una din cele mai frumoase luni, care prefăce toată natura într'un adevărat raiu. Tainic noaptea se coboară, iar soarele își aruncă ultimile raze roșietice. Turmele se întorc dela păscut. Tăcerea crește într-una revărsându-se valuri, valuri. Întregul sat doarme obosit de munca zilei. În pădurea cea bătrână, doarme și moara singuratică. Isvorul și luna tănuiesc în șoapte. Noaptea se întinde pretutindeni rămânând să murmure doar pârăiașul din vale.

BUIUCA ERINULA
cl. II-a L. P. I. — Tulcea

Cum am fost găzduită.

Era aproape de Crăciun. Mama m'a trimes la Brăila ca să cumpăr vreo două trei sute de nuci. Am plecat pela ora 3.

M'am dus, am cupărat nucile și până mai m'am sucit, m'am învățit, se făcuse ora 5. Eu stam și mă gândeam. Ce să fac, ca să mă duc acasă, se innopta. M'am gândit, să mă duc și să mă odihnesc la mătușa mea. Mă duc eu, o iau la picior și mână... M'am dus cât se putea de repede. Când am ajuns acolo se făcuse puțin întuneric. Când m'a văzut mătușa-mea s'a mirat. Și m'a întrebat: „Unde umbli tu acum pe timpul ăsta,?”

Eu i-am răspuns: „M'a trimes mama să cumpăr niște nuci și pentrucă am înoptat aici la Brăila, am venit să mă odihnesc la d-ta”. Apoi dânsa mi-a spus ca să stau. Am stat puțin pe pat, și apoi mi-a dat să mănânc ceva. Am mâncat, apoi m'am culcat.

A doua zi, m'am sculat de dimineață, m'am îmbrăcat, m'am spălat pe față și nu m'a lăsat acasă până când nu am am mâncat acolo. Mi-a dat o cană cu lapte. Apoi i-am mulțumit de binele pe care mi l'a făcut. Și am plecat. Pe drum m'am întâlnit cu un cerșetor. I-am dat 2 lei și un pumn de nuci. El mi-a mulțumit. Pe urmă, am plecat și când am ajuns la bărci, m'am suit într'una care era încărcată cu pasageri. Când am ajuns acasă, mama s'a mirat, și m'a întrebat: „Unde ai stat tu noaptea asta c'am avut o grijă, de n'am dormit deloc. Eu a tuncii-am răspuns: că până m'am dus acolo, la băcanie, am întârziat. Și dacă veneam acasă, se făcea noapte.

Așa că m'am dus la mătușa, și m'am odihnit acolo. Eu am crezut că o să mă ocărăscă, dar nu mi-a făcut nimic. Și mi-a spus că bine am făcut de am stat acolo.

Ți-e foame, să-ți dau să mănânci?

Eu i-am spus: „Nu mi-e foame că mi-a dat să mănânc acolo“.

Bine, răspuse mama numărând nucile.

Și așa am fost găzduită.

Burtea N. Stana cl. VII primară

Smârdanu—Nou

O călătorie cu mașina.

Când eram în clasa IV-a primară, în vacanța mare împreună cu tatăcu am fost la Galați. Dela Topolog am trecut prin satele următoare: Regina Elisabeta, Canatcafa, Dorobanțu, Satu Nou, Iacobdeal. La Iacobdeal am văzut moara care macină piatră. Aici am văzut vagoane mici care le încăreau cu piatră. Aproape de Iacobdeal, am văzut valul lui Traian.

În Măcin, am stat de-am mâncat, iar de aici am plecat la satul I. C. Brătianu. La I. C. Brătianu am tras mașina la han, iar noi ne-am dus la Dunăre, de unde am luat o barcă și am trecut Dunărea la Galați. Ce frumos era aici! Erau vapoare mari, care plecau spre Brăila, altele spre Sulina și altele spre Tulcea.

Orașul Galați e foarte mare. Pe mal erau mașini și trăsură, care așteptau pasagerii.

Noi ne-am suit într-o trăsură și am plecat în oraș. Ce frumos era în Galați! Am văzut palate mari și alte minunății, dar n'am timp să le povestesc. Când am ajuns în oraș, tatăcu s'a dus să cumpere marfă și cu marfa am plecat la Dunăre. De aici am luat o barcă cu motor și am trecut Dunărea la satul I. C. Brătianu. De aici, am plecat cu marfa la mașină. Dela I. C. Brătianu am plecat acasă și așa am petrecut trei zile din vacanța mare.

Maier Constantin cl. V primară

Com. Topolog jud. Tulcea

Scrisoarea lui Nenea Nicu către cititori.

Iubiți cititori,

De multă vreme nu v'am mai scris nimic, nici vreo poveste, nici vreo întâmplare. Vreți să știți cauza? Iată-o! Am fost bolnav și din cauza aceasta, apare revista cu atâta întârziere. Acum sunt bine și cred că începând de azi, revista să apară regulat.

Ei, dar în timpul bolii mele, am primit o mulțime de compuneri și poezii de-ale voastre. Unele mai frumoase ca celelalte! Un lucru însă nu-mi place nici mie și nici tipografului, căci rupeți file din caiet și scriți cam urât, așa că nu se înțelege ce scrieți. Am primit compuneri, începând dela cl. II-a până la cl. VII-a și dela fetițe și dela băieți, dar cum v'am spus erau scrise pe fugă. Vă spun o vorbă la ureche, băeți și știți, că fetițele scriu mai îngrijit? Vă spun aceasta, ca pe viitor să scrieți tot așa de frumos ca și colegele voastre!

Acum să trec la altceva. Uite se apropie Sf. Paști! Aș vrea ca revista ce apare pe lună Aprilie, să fie numărul pentru Paști, deci am nevoie de povești în legătura cu această mare sărbătoare. Acei care știți povești, întâmplări, obiceiuri întrebuițate la Paști, puneți-le pe hârtie și mi le trimiteți cel mai târziu până la 15 Aprilie a. c., căci atunci voi da revista la tipărit, dar nu uitați de cele spuse mai sus, adică: nu rupeți caietele și scrieți cât mai frumos.

Mulți băieți mă întrebă, ce-i cu urmarea la povestea: „Prințesa nerăbdătoare”. Ciobanul din poveste, după cum știți, are oi nenumărate așa că nu le-a putut trece pe toate puntea. Cred că în luna „Florilor” se vor isprăvi și-atunci voi spune și eu urmarea la poveste.

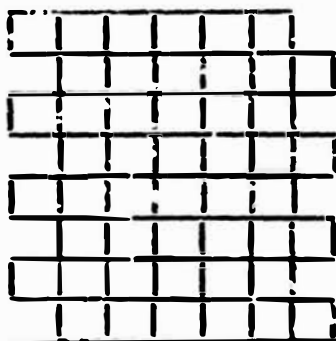
Acei care desemnați frumos, trimiteți și desemne. Le vom tipări! Sunt în așteptarea compunerilor și desemnelor voastre.

Al vostru NENEA NICU

Gândește-te și desleagă și tu un joc:

A.

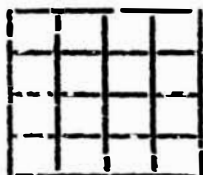
B.

de Oniță P. Aurel elev—liceu

Degetul în care se pune inelul
pedeapsă plătită în bani
în el se află ouă
biciul cu plumb
simbolul credinței
ucigaș de oameni
arme vechi de luptă
mama mamei

A. B. = mare poet român,

de Marcol S. Cristu

Oraș în Olanda
Pe el călărea Mântuitorul
Nume de băiat
Măsură de timp

de sus în jos la fel

ȘARADĂ

din rev. «Ghiocel»—Focșani.

Prima parte de-o cătați,
O băutură aflați;
A doua de vreți s'o știți
C măsură de timp găsiți.
Amândouă de le veți împreuna,
Peste-un oraș moldovean veți da.

Hazuri.

IN TREN

Un domn, în tren, văzând că o domnișoară stă în picioare, se scoală și-i dă locul lui.

După puțin timp se întoarce către domnișoara și o întreabă :

— Ați spus ceva, domnișoară ?

— Nu, răspunde dânsa.

— Credeam c'ați spus mulțumesc !

MICUL GIGEL

O musă a căzut în călimară după birou. Gigel, fiul casei o salvează dela înec, prinzând-o cu 2 degete, apoi o pune pe o hârtie albă, nescrisă.

După ce o privește puțin cum se târa cu cerneala pe hârtie mângâind-o, Gigel strigă pe mamișica lui :

— Mamișico, uite, musca asta serie întocmai ca tăticu.

PE DRUM.

Doi domni se ciocnesc cap în cap. Unul citea jurnalul ; celălalt mergea cu capul în jos, gânditor. Așa că nu era nici unul vinovat. Atunci d-l cu jurnalul întreabă pe al II-lea.

— Ascultă, domnule, unde ți-e capul ?

— Pentru moment în nasul d-tale, răspunse celălalt.

EXPLICAREA FRAȚIILOR ORDINARE

Profesorul : — Dacă tăem o bucată de carne de 1 kgr. în două părți ce avem ?

Elevul : — Două doimi.

Profesorul : — Dacă o mai tăem iar în două ?

Elevul : — Pătrimi.

Profesorul : — Dacă o mai tăiem iar în două ?

Elevul : — Optimi.

Profesorul : — Dacă o mai tăiem iar în două, și încă în două.

Elevul : — A ! Știu. Carne tocată !

CULMEA NEÎNCREDERII.

Fănel și cu Săndel sunt cei mai neîncrezători băieți din lume. Se bănuiesc amândoi. Când Fănel zice că Săndel e hoț, atunci spune Săndel că Fănel e hoț.

Chiar daunăzi când s'a dat vacanță, Fănel i-a spus lui Săndel că pleacă la țară. La plecare după ce au dat mâna, fiecare își număra degetele...

Deslegări de jocuri.

Au deslegat toate jocurile : Oniță P. Emil cl. IV No. 1 b. : Șerban Maria cl. II pr. Isaccea, Iordăchescu Viortica cl. III pr., Petcu Gheorghe cl. V pr. Isaccea, Șerban Dumitra și Marcu Ion dela același școală (Isaccea), Zeronian Onic cl. IV No. 1 b. Buga Aurelia cl. VII complimentară, Tulcea, Bejenaru P. Maria cl. VII complimentară Tulcea, Bejenaru A. Gherghina cl. VII primară, Dauganof Vasilica cl. VII primară Tulcea, Nedelcu Anastasia cl. VII comp. Tulcea.

Au deslegat 5 jocuri : Chircorean Julietta cl. III No. 4 fete, Laura Munteanu No. 2 f., Jelescu Georgetta cl. III No. 2 f., Roșcu Maria cl. V No. 2 f., Ciunculescu Ștefana cl. V Isaccea Mitrofan Elena cl. V Isaccea, Morfe Elena cl. V Isaccea, Chircorean Eduard cl. IV pr. No. 1 b.

Au deslegat 4 jocuri : Marioara I. Bogdan cl. IV Isaccea, Larion Anisim cl. IV No. 1 b., Spiru Cornelia cl. IV Isaccea, Petrescu Maria cl. IV Isaccea, Zamfir Gh. cl. IV b.

Au deslegat 4 jocuri : Ciunculescu Julietta cl. IV Isaccea Ionescu A. Constantin cl. III pr. Turcoala.

Nu deslegat 2 jocuri : Iordăchescu Maria cl. I și Sezonof Nina cl. I.

Răspunsuri la pagina „de vorbă cu cititorii“

1. Laura Munteanu No. 2 f., jocul No. 5 e greșit deslegat. Șarada nu propune cuvântul vocor pe care l-ai scris ci cărciumă.

2. Ciunculescu Șt. cl. V Isaccea, jocul al II-lea e deslegat greșit. De sus în jos scrie pane și dela stânga la dreapta pene. Așa cum e deslegat nu iese celelalte cuvinte. Îmi place că scrii așa de frumos și îmi grijiți.

3. Chircorean Julietta cl. III No. 4 f. Același răspuns ca și elevei Ciunculescu. Vezi răspunsul No. 2.

Chircorean Eduard cl. V No. 1 b. Același răspuns ca și elevei Ciunculescu, ca și surorii tale.

5. Morfe Elena cl. V Isaccea. Acelaș răspuns ca și elevei Ciunculescu. Scrii extrem de îngrijit și frumos.

6. Mitrofan Elena cl. V Isaccea. Acelaș răspuns ca și elevei Morfe Elena. Dar absolut același.

7. Maier B. cl. V com. Topolog. În No. viitor va apărea un joc.

Bejenaru. A. Gherghina cl. VII Comp. Reg. Maria. Jocul e curat scris însă nu are cuvintele corect scrise. Ex. «untu», nearticulat. Mai trimite unul și va apărea (de va fi bun !)